

תוספת מס' 1

על העיתון הרשמי גליון מס' 1488 מיום 18 באפריל, 1946.

פקודת רועים (מתן רשיונות),

מס' 28 לש' 1946.

פקודה הבאה לקבוע קביעות בדבר מתן רשיונות לרועים.

חוק יחוק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמר:—

1. הפקודה הזאת תיקרא פקודת הרועים (מתן רשיונות), 1946. שם קצר. פירוש.
2. בפקודה הזאת יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצדם, אלא-אם יחייב נוסח הכתוב פירוש אחר:—
 1. רעה" מרבנו להזיק בעל-יחיים בלתי-כפוחים על קרקע מצמיחה עשב או צומח אחר או צורה כל-שהיא של הומר אורגני, או לנהל או לנהוג אותם בעל-יחיים אל קרקע כזאת, או להתיר לבעל-יחיים כאלה לעלות עליה;
 2. רשות למתן רשיונות" בקשר אל כל שטח שבו נתונה רעייה לפיקוח, מובנו מושל המחוז שבו נמצא אותו שטח, או אותם אדם אחר או רשות אחרת, אשר הנציב העליון עשוי למנותם בהודעה, בין בדרך-כלל ובין בגין אותו שטח שבו נתונה רעייה לפיקוח;
 3. רשימת רועה" מובנו רשיון שהוצא בידי רשות למתן רשיונות לפי סעיף 5;
 4. שטח שבו נתונה רעייה לפיקוח" מובנו שטח שהכריז אותו הנציב העליון לפי סעיף 3 לשטח שבו נתונה רעייה לפיקוח;
 5. תעודת-היתר של רועה" כובנה תעודת-היתר זמנית שהוצאה בידי מוכתר לפי קביעותיו של סעיף 4.

3. הנציב העליון רשאי להכריז, בצו, שטח כל-שהוא לשטח שבו נתונה רעייה לפיקוח.

4. לא ירעה אדם צאן (כבשים או עזים) כל-שהוא בשטח שבו נתונה רעייה לפיקוח, אלא מכוח רשיון-רועה, שהעניקה הרשות למתן רשיונות, ובהתאם לתנאיו:

בתנאי כי — מקום שאין המחזיק ברשיון יכול, בגלל מחלה או בגלל סיבת נאותה אחרת, לרעות צאן (כבשים או עזים) כל-שהוא, שהוא כורשה לרעותו מכוח רשיונו—רשאי מוכתר, לאחר שיוחזר לידי אותו רשיון, להוציא לכל אדם אחר—בין שאותו אדם ראוי ובין שאינו ראוי להיות מחזיק ברשיון-רועה—תעודת-היתר זמנית בכתב, המרשה לאותו אדם לרעות במשך תקופה—שלא תעלה על שבעת ימים—הנקובה באותה תעודת-היתר, אותו צאן (כבשים או עזים), במקום המחזיק ברשיון הנ"ל, ובאותם התנאים שבהם מרשה אותו מחזיק לרעות אותו צאן (כבשים או עזים), אך לא באופן אחר, ואותו אדם יהיה רשאי לרעות אותו צאן (כבשים או עזים) בהתאם לכך.

5.—(1) אדם כל-שהוא הרוצה להשיג רשיון-רועה המרשה לו לרעות צאן (כבשים או עזים) כל-שהוא בכל שטח שבו נתונה רעייה לפיקוח, יגיש בקשה בכתב על-ידי רשות למתן רשיונות, הרשות למתן רשיונות רשאית, משנוכחה לדעת כי אותו אדם הוא למעלה מכן עשר והוא ראוי ונאות להחזיק ברשיון כזה, להעניק לו רשיון כזה, או לסרב מלהעניק לו רשיון כזה, מבלי לתת כל נימוק לעשותה כן.

הכרות שטח שבו נתונה רעייה לפיקוח.

צמצום רעייה בשטח שבו נתונה רעייה לפיקוח.

הערה

הערה

הערה

כוחה של רשות למתן רשיונות להעניק, או לסרב מלהעניק, רשיון רועה.

(2) רשות למתן רשיונות רשאית להעניק רשיון־רועה מתוך כפיפות לאותם תנאים כלליים או מיחדים שתמצא לנאות להטילם, והאדם שלו הוענק רשיון כזה ימלא אחר כל תנאי שהוטל לפי הרשיון.

6. רשות למתן רשיונות רשאית בכל זמן להפקיע או להתלות רשיון־רועה כל־שהוא או לשנות את תנאיו, מבלי לתת כל נימוק לעשותה כן.

הפקעתו, התלייתו ושינוי תנאיו של רשיון־רועה. החזרת רשיון־רועה.

7. הופקע או הותלה רשיון־רועה כל־שהוא בידי רשות למתן רשיונות, ימסרנו המחזיק בו מיד לרשות למתן רשיונות.

8. אדם כל־שהוא המתיימר שהוא המחזיק ברשיון־רועה, או בתעודת־היתר זמנית של רועה, יראה לביקורת, משידרשו זאת כמנו הרשות למתן רשיונות, או אדם כל־שהוא שהרשתה אותו על־כך הרשות למתן רשיונות, או כל כוכתר או כל שוטר, אותו רשיון או תעודת־היתר, הכול לפי העניין, לאדם הדורש זאת.

הראיית רשיון־רועה או תעודת־היתר זמנית של רועה לביקורת.

9. כל אדם, המפר קביעה כל־שהיא מקביעותיהם של השקידה הזאת או של תנאי כל־שהוא שברשיון־רועה או בתעודת־היתר זמנית של רועה, יאשם בעבירה, ויהיה צפוי — משיתחייב בדין — לקנס של עשרים פונט או למאסר למשך שלושה חדשים, או לאותם שני ענשים גם יחד.

עבירות וענשים.

10. הנציב העליון רשאי להתקין כללים לשם מתן נפקות לפקודה הזאת, ובייחוד — אך בלי לפגוע בכללונה על הכוח הזמני לעיל — רשאי הוא להתקין כללים בדבר כל העניינים הבאים, או כל אחד מהם:—

כללים.

(א) הטופס של רשיון־רועה או תעודת־היתר זמנית של רועה ;

(ב) הדמים שיש לשלם תמורת רשיון־רועה ;

(ג) תקופת תקפו של רשיון־רועה ;

(ד) מספרם המאכסמימאלי של צאן (כבשים או עזים), אשר המחזיק ברשיון־רועה או בתעודת־היתר זמנית של רועה רשאי לרעותם בומן אחד כל־שהוא.

א. ג. קאנינגהאם

נציב עליון.

15 באפריל, 1946.

פקודת איגרות חוב למוכ"ז,

מס' 29 לש' 1946.

סקודה הקובעת קביעה בדבר סידור מלווה על־ידי ממשלת פלשתינה (א"י) באמצעות הוצאת איגרות־חוב למוכ"ז, ומכניסה תיקונים מסויימים בחוק הקיים בדבר איגרות־חוב למוכ"ז.

חוס ייחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א"י), בעצתו של הוועד היועץ שלה, לאמור:—

1. הסקודה הזאת תיקרא פקודת איגרות־חוב למוכ"ז, 1946. שם קצר.

2. בפקודה הזאת יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצדם, אלא־אם חייב נוסח הכתוב פירוש.

"איגרת־חוב" מובנה איגרת־חוב שהוצאה לפי קביעותיה של הפקודה הזאת, והיא משתלמת למוכ"ז ;

"מזכיר כספים" מובנו השקיד, שמינה אותו הנציב העליון לתפקיד זה.

3. הנציב העליון רשאי ללוות כסום שלא יעלה על המישה מליתנים פונטים, מתוך שרציא לא יותר מחמש מאות אלף איגרות־חוב בנות עשרה פונטים כל אחת ואחת.

4. יהיה מותר למזכיר הכספים —

(א) להמציא ולהוציא איגרות־חוב בהתאם לקביעותיה של הפקודה הזאת ;

(ב) להוציא כל הוצאה, הכרוכה בביצוע קביעותיה של הפקודה הזאת וכללים כל־שהם שהותקנו לפיה, והוצאה כזאת תשולם מהכנסותיה הכלליות של ממשלת פלשתינה (א"י).

כוחו של נציב עליון ללוות. כוחות מזכיר הכספים.